

ادامه از صفحه اول

احتمالات یک غیبت عجیب

وزیرخارج‌ه آمریکا که از تور دیدار با رؤسای کشور‌های بریتانیا، آلمان و فرانسه بر می‌گشت، در داوس آخرین رایزنی‌ها را به عمل آورد و اعلام کرد سه کشور مزبور با تشکیل کمیته‌هایی برای بررسی اصلاحیزند به توافق دپست‌های ابزار آمادگی کردند. اگرچه عربستان و یارانش همان لحن دشمنی را حفظ کردند ولی نسبت به لجاجت گذشته، پنجره‌ای گشودند که راه برای بازگشت به گذشته با ایران باز است. یقینا حضور دکتر روحانی، دکتر ظریف، دکتر نهاوندیان و سایر توانمندان دیپلماسی و اقتصادی آشنا به مראودات جهانی در داووس می‌توانست کارساز باشد و ضمن رد اتهامات بی‌اساس، بر افکار تصمیم‌سازان جهان تأثیر جدی بگذارد. اینکه وزارت امور خارجه، حضور دکتر ظریف در داووس را به صلاح ندانسته باشد، بعید است ولی امکان دارد نظام به دلایلی این حضور را امسال به صلاح ندیده است. شاید بتوان گفت یک دلیل احتمالی این است که ایران نخواست‌ه در معرض رایزنی برای تشکیل کمیته‌های مورد علاقه آمریکا قرار گیرد که برای بحث و بررسی مجدد روی برجام قصد تشکیل آن را دارند. در این صورت ایران باید تلاش مضاعفی صورت دهد تا بتواند تبلیغات سوء دشمنان در داووس را از ذهن تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران جهان بزداید و با اروپایی‌ها به تقاضیه پذیرفتنی دست بابد.

«نماینده سابق ایران در مقر اروپایی سازمان ملل

آتش‌افروزی «ترامپ» در سرمای «داووس»

در هفته‌های اخیر ترامپ درباره مردم آفریقا چنان توهین‌آمیز سخن گفته که تمام آفریقایی‌ها یکصداد آن را محکوم کرده‌اند و رئیس‌جمهور آمریکا در داووس اعتراض نمایندگان آفریقا را با پوزخند جواب داد و در همین روز‌ها نتانیاهو در محله‌های قاهره نشین تل‌آویو اعتراض حاضران سیاه‌پوست را با جمله‌ای که مخصوص افراطی‌نر صهیونیست‌هاست، جواب می‌دهد که «ما نگران درهم‌آمیزی نژادی شما یا یهودیان هستیم.»!- و این در حالی است که یهودیان سیاه‌پوست (فلاشه‌های حبشه) که راه‌سایت در اسرائیل زندگی می‌کنند و قدرت باستانی در اعتقادات دارند، هنوز به شهروندی اسرائیل پذیرفته نشده‌اند، یادآوری این نکته شاید تکراری نباشد که این دو کشور را مهاجران به وجود آورده و ساخته‌اند؛ بسیاری گفته و نوشته‌اند که آمریکا با نیروی کار سیاهان و مکزیک‌ها ساخته شده و هم‌کنون بیش از ۹۰ درصد آمریکایی‌ها مهاجر هستند و حالا ترامپ سیاه‌پوستان را تحقیر می‌کند و مرز آمریکا و مکزیک را دیوار می‌کشد و ضمن لفاظی با یهودیان برای سناتوروی در یکی از ایالت‌های آمریکا کسی را شایسته می‌داند و در جریان انتخابات او حضور می‌یابد که خودش را با علامت صلیب شکسته نازی‌های هیتلری یا تمایلات شدید ضدیهودی و ضداسلامی معرفی می‌کند که خوشبختانه شکست می‌خورد، همه نشانه‌ها گواهی می‌دهد که تظاهرات ایران‌هراسی و اسلام‌ستیزی ترامپ از اعتقادات نژادپرستانه او تأثیر گرفته و توافق نتانیاهو و ترامپ درباره انتقال پایتخت اسرائیل از تل‌آویو به اورشلیم برای نجاتدن مسلمانان و توهین او به عقاید اسلام و موحدین است و دادوستد او برای فروش اسلحه به عربستان و امارات فقط مربوط به جیب‌های خودش می‌شود که آن را خزانه آمریکا می‌داند و نتانیاهو عوام‌فریبانه اسرئیلی‌ها را به زنجیر امپریالیست‌های آمریکایی بسته است و تلاش می‌کند به این وسیله فلسطین را دم دلیر آن را در افکار جهانیان به فراموشی بسپارد و بی‌توجه به قداست اورشلیم می‌کوشد با حمایت لای سی سرمایه‌داران یهودی آمریکا و شخص ترامپ پازل نادیده‌گرفتن حقوق مردم فلسطین را با هیاهو کامل کند. اما حقیقت این است که با همه این بدبه‌بستان‌ها بیداری و اقدام مردم فلسطین و حمایت جهانیان و یهودیان شرافتمند اجازه نخواهند داد قداست اورشلیم و حقوق مسلمانان و مردم فلسطین از پیشانی تاریخ محو یا کمربت شود.

تهران؛ شهر بی دفاع

به نظر می‌رسد مدیریت بحران را نه به خاطر برف و زلزله و سیل و توفان، بلکه برای بحران مدیریت باید تشکیل بدیم. چرا بحث سخیف کمبود بودجه را سربوشت ناکارآمدی و ضعف مدیریت قرار می‌دهیم. شهرداری تهران غافلگیر شد، همه غافلگیر شدند. پیش‌بینی‌های هواشناسی از چند روز قبل نشان می‌داد برف خواهد بارید. مگر هواشناسی جزء وزارت راه و شهرسازی نیست. مگر شهرداری تهران میلیاردها تومان صرف ساختن ظروف نگهداری شن و نمک و دیوهای آن نکرده است؟ با این حساب چرا غافلگیر می‌شوید؟! به نظر می‌رسد در همه زمینه‌های مدیریت شهری و برون‌شهری مشکل داریم. یک بار برای همیشه بیاییم قبول کنیم خوب حکمرانی نمی‌کنیم و این آغاز یک حرکت است که بر سمت جلو خواهد بود. مشکل ما این است که نمی‌پذیریم داریم راه را اشتباه می‌رویم؛ همین...
. ما بحران مدیریت داریم، احتیاجی به مدیریت بحران نداریم.

«عضو هیئت علمی مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی

شرق؛ گرچه در حال حاضر قانون بودجه با دردرس‌روبه‌رو شده است، اما گفته می‌شود کمیسیون انرژی مجلس پیشنهادی را جهت درج در قانون بودجه ارائه داده است که بر مبنای آن سهم ۱۴٫۵درصدی شرکت نفت از هر بشکه نفت صادراتی در مورد نفت تحویلی به پالایشگاه‌های داخلی نیز لحاظ شود. فرض حاکم بر ارائه این پیشنهاد این است که چون وزارت نفت از نفت تحویلی به پالایشگاه‌های داخلی نفعی نمی‌برد، ترجیح می‌دهد نفت را صادر کند تا به ۱۴٫۵ درصد خود دست یابد و به همین دلیل از توسعه پایین‌دستی حمایت نمی‌کند و به خام‌فروشی ادامه می‌دهد. در این مورد گفت‌وگویی با سیدغلامحسین حسنتاش، کارشناس ارشد نفت و انرژی انجام دادیم. حسنتاش اما مخالف یکسان‌سازی سهم شرکت نفت از صادرات نفت و میعانات و تحویل به پالایشگاه‌های داخلی است. او در این گفت‌وگو از علل مخالفت خود می‌گوید.

۴ نظر شما درباره پیشنهاد یکسان‌سازی سهم شرکت نفت از صادرات نفت و میعانات و تحویل به پالایشگاه‌های داخلی در مصوبه پیشنهادی کمیسیون انرژی چیست؟

بنده با این مصوبه به چند دلیل موافق نیستم. اول اینکه طبق سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴ قانون اساسی، دولت و وزارت نفت حق سرمایه‌گذاری در بخش پایین‌دستی صنعت نفت و از جمله پالایشگاه‌سازی را ندارند. بنابراین این مصوبه نمی‌تواند وزارت نفت را تشویق به پالایشگاه‌سازی کند. دوم اینکه وزارت نفت موظف است نفت‌خام مورد نیاز پالایشگاه‌های داخلی را براساس ۹۵ درصد قیمت فوب خلیج‌فارس تأمین کند؛ بنابراین وقتی بخش خصوصی و غیردولتی می‌تواند پالایشگاه بسازد و وزارت نفت موظف به تأمین نفت خام آن است، اینکه پنج درصد نفت خام را پایین‌تر از فوب خلیج‌فارس خریداری کنند، مشوق بسیار خوبی است و مشوق بیشتری لازم نیست. البته ممکن است این احتمال مطرح شود که وزارت نفت از طریق عدم تضمین تأمین خوراک یا به هر شکلی در مسیر سرمایه‌گذاری در ساخت پالایشگاه کارشکنی کند تا نفت خام بیشتری صادر کند. در این مورد هم دخالت یک سازمان نظارتی واسط مثل سازمان برنامه و بودجه می‌تواند مشکل را حل کند یا حداقل، این مصوبه می‌تواند به پالایشگاه‌هایی که صرفا با هدف صادرات ساخته می‌شوند، محدود شود. با این توضیح که با تکمیل پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس نیاز داخلی به فرآورده‌های نفتی کاملا اشباع می‌شود و پالایشگاه‌های جدید می‌توانند همه محصولاتشان را صادر کنند. سومین دلیل مخالفت من این است که متأسفانه در حال حاضر بی‌نظمی و عدم شفافیت مالی و نیز ریخت‌پاش فراوانی در صنعت نفت وجود دارد که تا این مسئله حل نشود، هرگونه افزایش منابع درآمدی نفت این وضع را بدتر می‌کند. آیا کسی می‌داند که همان ۱۴٫۵ درصد نفت خام صادراتی کجا می‌رود؟ آیا همان کمیسیون پیشنهاددهنده حساب و کتاب دقیق و شفافی در این مورد دریافت می‌کند؟

اگر این تقاضاوت تبجیح که از سال ۸۹ ایجاد شده است، در تصمیم‌گیری مسئولان و مدیران شرکت نفت مؤثر بوده، چرا تاکنون اصلاح نشده است؟

اگر مطالبه من را دنبال کرده باشید، خواهید دید بنده از ابتدا با این مکانیسم بهرم مالکانه و سهم ۱۴٫۵درصدی موافق نبودم و معتقد بودم سایر زمینه‌های حقوقی و ساختاری خصوصا در مورد روابط حقوقی میان وزارت نفت به‌عنوان نماینده دولت در حکمرانی نفت و شرکت ملی نفت

شرق؛ بانک مرکزی برای اعمال کنترل دقیق‌تر بر

مبادلات پولی بین‌بانکی، تغییراتی در سامانه‌های بین‌بانکی اعمال کرده است که انتقالات سامانه «پایا» برای تسویه تراکنش‌های کارتی «شاپرک»، به صورت تجمع مبلغ تراکنش‌های روز قبل برای هر «شب» یکی از تغییرات است. این مقررات در حالی از سوی بانک مرکزی به بانک‌ها ابلاغ شده است که از این پس، تسویه تراکنش‌های کارتی کاسبان ۲۴ ساعت بلوکه خواهد شد. پیش از این، تسویه تراکنش‌های بانکی بعد از گذشت چهار ساعت انجام می‌شد؛ اما با مقررات جدیدی که از سوی بانک مرکزی اعمال شده است، پول کاسبان

اقتصاد

حسنتاش پیشنهاد کمیسیون انرژی مجلس را برای تعمیم سهم ۱۴/۵ درصدی وزارت نفت در گف‌ت‌و‌گو با «شرق» بررسی کرد

پول‌های غیر پاسخ‌گو

Amir Hekmati

ایران به عنوان بهره‌بردار میادین هیدروکربنی، برای اعمال این سیستم مالی فراهم نیست. فکری می‌کنم اینک نظر بنده در عمل اثبات شده است. از وقتی این مکانیسم طراحی شده، عدم شفافیت مالی در نفت بیشتر شده، ریخت‌پویش بیشتری شده و کارایی پایین آمده است. وزیر نفت در برنامه نگاه یک در نهم بهمن ماه ۹۶ اعتراف می‌کرد سال‌های آینده با افت تولید مواجه خواهیم بود، چون سرمایه‌گذاری کافی برای حفظ سطح تولید نشده است، اما نگفت چرا، این ۱۴٫۵ درصد در سال‌های اخیر سالانه شش تا هشت میلیارد دلار بوده است. تا کارنامه روشن و شفاف‌ی از این عملکرد ارائه نشود، اضافه‌کردن بخشی دیگر به این سهم به صلاح کشور نیست. اگر این عملکرد دقیقا حسابرسی شود و معلوم شود همه‌اش درست و بجا هزینه شده و باز هم کسری وجود دارد، هرچقدر لازم است به آن اضافه شود حرفی نیست. کسانی که چنین پیشنهاداتی را می‌دهند، باید توجه داشته باشند که تلویحا به چند چیز اذغان می‌کنند؛ یکی اینکه تکنیکی بین وزارت نفت و شرکت نفت نیست و وزارت نفت به‌جای اینکه دستگاه حکمرانی باشد، به‌عنوان یک بنگاه عمل می‌کند و در طول سالیان به‌عنوان یک بنگاه منافع بنگاهی را بر منافع ملی ترجیح داده است. بعد این همان حرفی است که بنده می‌زدم و تا چنین است چیزی حل نخواهد شد. دوم اینکه مکانیسم ۱۴٫۵ درصد سهم نفت از صادرات نفت خام با مطالعه و یختگی کامل اعمال نشده است و حالا هم به‌جای اینکه یک مطالعه و تجدید نظر اساسی کنند، می‌خواهند آن را تعمیم دهند. سوم اینکه در اقتصادی‌بودن پالایشگاه‌سازی تردید جدی وجود دارد، بنابراین باید چندین مشوق به همه ذی‌نفعان داده شود تا اتفاق بیفتد، اما در موضوع مورد بحث یعنی توسعه پایین‌دستی من فکر نمی‌کنم این مسئله در تصمیم‌گیری مؤثر بوده باشد. کمالاتی اگر شما به روزنامه‌های آن زمان مراجعه کنید، خواهید دید که وزیر نفت فعلی از همان سال ۷۶ که در دور اولشان به وزارت نفت رسیدند و در واقع سال‌ها قبل از اینکه مکانیسم ۱۴٫۵درصدی در بودجه اعمال شود، با توسعه پایین‌دستی و پالایشگاه‌سازی مخالف بودند و حتی مأموریت شرکتی مثل مهندسی و ساختمان نفت را که در ساخت پالایشگاه بن‌برعباس مشارکت داشت و تجارب خوبی در پایین‌دستی اندوخته بود، به دلایستی تغییر دادند و آن تجارب از بین رفت و حتی ایشان از پروژه‌های بهبود بازدهی پالایشگاه‌ها نیز حمایت نمی‌کردند.

اگر دقت کنید، پارادوکسی جدی در این مسئله وجود دارد؛ فرض کنید شرکت نفت می‌توانست پالایشگاه بسازد، خب اگر ارزش افزوده تبدیل نفت‌خام به فرآورده صادراتی (با جان‌سختی و زحمت)، (آن هم نفت

با اعمال مقررات جدید بانک مرکزی

پول کاسبان ۲۴ ساعت بلو که می‌شود

۲۴ ساعت بلوکه می‌شود و بعد به حساب آنها

منتقل می‌شود. این مقررات جدید هرچند برای اعمال کنترل دقیق‌تر بر مبادلات پولی بین‌بانکی انجام شده اما اعتراضاتی را از سوی کاسبان به دنبال داشته است. این اتفاق در حالی عملیاتی شده است که خریدهای کاسبان به صورت لحظه‌ای انجام می‌شود و این موضوع می‌تواند مشکلاتی را متوجه این گروه کند. روابطعمومی بانک مرکزی در اطلاعیه‌ای اعلام کرده است: انتقالات سامانه «پایا» برای تسویه تراکنش‌های کارتی «شاپرک»، به صورت تجمع مبلغ تراکنش‌های روز قبل برای هر «شب» صورت می‌پذیرد. در این اطلاعیه آمده است: بانک

مرکزی به منظور اعمال کنترل دقیق‌تر بر مبادلات پولی بین‌بانکی و فراهم‌آوردن زمان و امکانات لازم برای رهگیری تراکنش‌ها، جلوگیری از انجام انتقالات مشکوک به کلاهبرداری و پول‌شویی و ازمیان‌برداشتن زمینه سوءاستفاده از زیرساخت‌های پرداخت و تسویه برای فعالیت‌های سوداگرانه، تغییراتی را در سامانه‌های بین‌بانکی اعمال کرده است. روابطعمومی بانک مرکزی با بیان اینکه این اقدام بر اساس عرف دنیا انجام می‌شود، به «شرق» گفته است: قبل از راه‌اندازی شاپرک، تسویه تراکنش‌های کارتی به صورت آنی انجام می‌شد؛ اما بعد از راه‌اندازی شبکه الکترونیکی پرداخت کارت،

هم‌زمان از سوی تمامی مسئولان دولتی و بخش خصوصی صورت گرفت

تلاش برای تبرئه شریک تجاری ایران

اعلام کرد مشکل افتتاح حساب بازرگانان و فعالان اقتصادی ایرانی که قبلا در چین اقامت و فعالیت بازرگانی داشتند، در آینده نزدیک به‌طور کامل حل می‌شود. در همین زمینه یک مسئول در بانک مرکزی، گشایش دوباره حساب‌های ایرانیان در چین را نتیجه رایزنی‌های فشرده مسئولان بانک مرکزی و مقامات سیاسی با طرف‌های چینی می‌داند و حتی هفته گذشته در نیز هیتتی از این بانک، برای یکپیرگی‌های نهایی به چین سفر کرد. حسین یعقوبی افزود: کار گشایش دوباره حساب‌های ایرانیان از هفته گذشته در چین آغاز شده و بانک‌های چینی، به محض احراز هویت صاحبان حساب، رفع مسدودی می‌کنند. در همین گیرودار، اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهوری در بخشنامه‌ای، ثبت سفارش بدون انتقال ارز برای واردات از چین، هند، کره و ترکیه را ممنوع کرد.

تناقض در بیان حقیقت

نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس دیروز به خبرگزاری خانه ملت گفت: جعبه سیاه کشتی کریستال پس از حادثه این کشتی روشن بوده و معمولا دو ساعت بیشتر اطلاعات را ذخیره نمی‌کند، قابل‌استفاده نبوده و اطلاعات آن پاک شده و اطلاعات بعدی روی آن ذخیره شده است. برومندی در حالی این مطلب را عنوان کرد که فقط با فاصله یک ساعت، قوُشناس، معاون دریایی سازمان بنادر و دریانوردی در گفت‌وگو با رسانه ملی از کذب‌بودن این خبر گفت. به گفته او، جعبه سیاه کشتی کریستال و سانجی موجود در هیچ یک از اطلاعات آنها پاک نشده است.

اختلاف با چین را بزرگ کنید

این اخبار در شرایطی روی خروجی رسانه‌ها قرار گرفته که هم‌زمان سومین همایش فرصت‌های بازرگانی و سرمایه‌گذاری ایران و چین در اتاق ایران نیز در حال برگزاری بود. معاون وزیر اقتصاد در این همایش از سرمایه‌گذاری ۴۳میلیارد دلاری چینی‌ها در ایران بعد از سال ۹۲ خبر داد و گفت: مشکلات ایران و چین را نباید بزرگ کرد. محمد خزاعی افزود: سالانه ۱۱میلیارد دلار نفت ایران به چین صادر می‌شود و سطح فروش نفت ایران هم به چین بالاترین

خامی که پنج درصد ارزان تر است)، قدری بیش از ۱۴٫۵درصد بود، باید انگیزه کافی وجود می‌داشت.

۴ یعنی صرفا بحث انگیزه است؟

من جسار‌تا فکر می‌کنم در کل این داستان کاذب است و احتمال می‌دهم این پوست خربزه‌ای است که خود مدیران نفت زیر پای مجلسی‌ها گذاشته‌اند تا پول‌های غیرپاسخ‌گویی بیشتری دریافت کنند. من معتقدم اگر صنعت نفت از نظر مالی شفاف عمل کند، جلوی ریخت‌پویش‌ها گرفته شود، بهره‌وری مطلوبی داشته باشد و طرح جامع، روشن و مدونی برای توسعه میادین داشته باشد، باید هرچقدر منابع برای حفظ سطح تولید و توسعه میادین مشترک لازم است یا مجوز تأمین آن را دریافت کند، اما لقمه را دور سر نباید گرداند. شما ببینید وقتی یک کارمند متوسط و شاید زیر متوسط از نظر هوشی، بتواند در چند سال صد و چند میلیارد تومان، آن‌هم در این سال‌های بی‌پولی کشور، از حساب‌های نفت درزی کند، می‌توان نشست و شبیه‌سازی کرد که در یک سازمان وضعیت بودجه‌نویسی و مدیریت درآمد-هزینه و سیستم مالی و کنترل و نظارت چگونه باید باشد. مشکلات در جاهای دیگری است، متأسفانه در مجلس آشنایی با مسائل نفت بسیار کم است؛ حتی در کمیسیون انرژی آن.

۴ این مسئله را چقدر در توسعه پایین‌دست و صنایع پالایشی مؤثر می‌دانید؟ ساخته‌نشدن پالایشگاه جدید در ۲۰ سال گذشته، ارتباطی با این موضوع دارد یا عوامل دیگری را مؤثر می‌دانید؟

بخشی را قبل پاسخ دادم؛ اما نکته مهمی در این زمینه هست که لازم است توضیح دهم. اصلا تصور و برداشت غلطی در این زمینه در کشور وجود دارد که اجتناب از خام‌فروشی به پالایشگاه‌سازی تقلیل پیدا کرده است و برداشت غلط این است که در هر صورت، پالایشگاه ارزش افزوده ایجاد می‌کند. اگر چنین است، چرا سرمایه‌گذاران برای استفاده از خوراک پنج درصد ارزانر هجوم نمی‌آورند؟ مطالعاتی که دو، سه سال پیش در مؤسسه مطالعات انرژی انجام شد و بررسی‌های دیگر، نشان می‌دهند که اینطور نیست که ما حکم کلی صادر کنیم که درهرحال پالایشگاه‌سازی خوب است و فرآورده‌فروختن با خام‌فروشی تفاوت دارد. اکنون مارژین با حاشیه سود متوسط پالایشگاه‌ها در جهان بسیار پایین است و به جا، مکان، بازار و قناری‌اش بستگی دارد. من در جایی کمی به اغراق گفتم اگر ما ساده‌لوحانه فکر کنیم که اجتناب از خام‌فروشی به معنای نوعی فراوری روی ماده خام است، خب می‌توان طلا را برد و فراوری کرد و تبدیل به مس کرد؛ اجتناب از خام‌فروشی مستلزم توسعه کشور است. اقتصاد توسعه‌یافته‌ای که تنوع گسترده‌ای از کالاها و خدمات را تولید کند، ممکن است کل انرژی تولیدی خود را در این مسیر مصرف کند و حتی در صورت لزوم وارد کند و هیچ عیبی هم ندارد؛ وگرنه فروختن حامل انرژی درهرحال خام‌فروشی است؛ چه نفت خام و چه گازوئیل و... اما به نظر من از توسعه هم که بگذریم، مشکل اساسی در بی‌برنامگی و مدیریت‌نقص بخش انرژی کشور است. ما الان پتانسیل عظیمی در کشور برای بهره‌سازی مصرف انرژی داریم که می‌توان مقادیر عظیمی از انرژی را با هزینه‌های به‌مراتب کمتر از هزینه تولید انرژی جدید، به اصطلاح آزاد کرد؛ اما کسی دلش برای آن نمی‌سوزد. در اوایل دولت یازدهم، حرف‌های بزرگی در این زمینه رده شد و موارد مهمی در برنامه پنجم بود؛ اما گزارش عملکرد برنامه پنجم که به‌تازگی از سوی سازمان برنامه منتشر شده، نشان می‌دهد عملکرد در این زمینه بسیار ضعیف و نزدیک به صفر بوده است.

به دلیل انجام انتقالات مشکوک، تصمیم گرفته شد تسویه تراکنش‌ها به دو و چهار ساعت و حالا به ۲۴ ساعت تغییر کند تا هم از سوءاستفاده‌های احتمالی جلوگیری شود و هم کنترل بیشتری بر تراکنش‌ها صورت گیرد. روابطعمومی بانک مرکزی این توضیح را هم داد که در گذشته، تراکنش‌های یک‌ریالی برای گرفتن کارمزد انجام می‌شد. به‌عنوان مثال، در طول شبانه‌روز چندین هزار بار تراکنش یک‌ریالی انجام می‌شد و برای تراکنش کارمزد دریافت می‌شد و همین کارمزد‌ها زمینه سوءاستفاده را فراهم می‌کرد. این مسائل دست‌به‌دست هم داد تا کنترل بیشتری بر تراکنش‌ها انجام شود.

خبر

بیانیه دیوان محاسبات درباره گزارش تفریع بودجه سال ۹۵

محتاج و منتظر صدور اجازه نهادهای غیرمرتبط نیستیم

● **شرق؛** دعوی دولت و دیوان محاسبات بالا گرفت. پس از اظهارنظر‌های مقامات مسئول مانند محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت و بیژن نامداززنگنه، وزیر نفت ایران، درباره گزارش تفریع بودجه سال ۹۵ در صحن علنی مجلس، دیوان محاسبات هم وارد این جدل شد و در بیانیه‌ای، با بیان پنج ادله، خوانش گزارش دیوان را وظیفه‌ای قانونی برای این نهاد مسئول عنوان کرد. در این بیانیه آمده است:

«- دیوان محاسبات یک نهاد مهم حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران است که به لحاظ جایگاه رفیعی که دارد، سازمان، وظایف، رسالت و مأموریت‌های آن در اصول (۵۴) و (۵۵) قانون اساسی تبیین شده است. ۲- گزارش تفریع بودجه به‌عنوان مهم‌ترین گزارش درباره عملکرد مالی یک‌ساله دولت، مطابق اصل (۵۵) قانون اساسی، ماده (۲۲۱) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی، ماده (۶) قانون تفریع بودجه سال‌های پس از انقلاب و ماده (۱۰۱) قانون محاسبات عمومی کشور، مبتنی بر انجام فعالیت‌های حسابرسی و در یک فرایند فنی و تخصصی تهیه و در هیئت عمومی دیوان محاسبات به‌عنوان عالی‌ترین رکن این مرجع مرکب از رئیس کل، دادستان و مستشاران تصویب و تأیید می‌شود؛ به‌نحوی‌که یافته‌های گزارش مذکور در هشت سطح ولایه بررسی‌های دقیق فنی و کارشناسی می‌شود که نهایتا منجر به رأی هیئت عمومی می‌شود. ۳- دیوان محاسبات، علاوه بر تهیه و تصویب گزارش تفریع بودجه، مطابق نص صریح اصل (۵۵) قانون اساسی مکلف است نظرات خود را راجع به تفریع بودجه کل کشور حاوی پیشنهادهایی مربوط به چگونگی اجرای قوانین، پیامدهای مثبت و منفی آنها، رویه‌های اداری و مانند آن را نیز تقدیم مجلس شورای اسلامی کند تا در تصمیم‌گیری درباره وضع یا اصلاح قوانین و انجام وظایف نظارتی مجلس، مورد توجه قرار گیرد. ۴- در سال جاری و به رویه سال‌های پیش، دیوان محاسبات در آستانه بررسی لایحه بودجه سال ۱۳۹۷ در صحن علنی، ضمن تقدیم گزارش بودجه سال ۱۳۹۵، مبادرت به بیان محورهای مهم آن در مجلس شورای اسلامی کرد که مفاد آن مورد توجه ملت شریف ایران، استقبال نمایندگان محترم مجلس و رسانه‌ها قرار گرفت و تقدیم به‌موقع و باکیفیت آن، منجر به تحسین این دیوان شد». در بخش پایانی این بیانیه خطاب به مسئولان هریک که ماهانه‌ای یا دولت را در نگارش گزارش تفریع بودجه خواستار شده بودند، آمده است: «دیوان محاسبات، ضمن ارج‌نهادن به حمایت‌های آمده در بالا و با تأکید بر اتقان یافته‌های مندرج در این گزارش، تقاضای برگزاری مناظره را بدعتی ناروا و مغایر با اصل استقلال دیوان محاسبات به‌عنوان دستگاه نظارتی عالی و تخصصی قوه مقننه می‌داند و قاطعانه اعلام می‌دارد برای تهیه گزارش تفریع بودجه، چه از حیث قانونی و چه از منظر اصول حرفه‌ای، محتاج یا منتظر صدور اجازه مراجع و نهادهای غیرمرتبط نبوده و مفاد آن را براساس درخواست و توقع دیگران، قابل مذاکره، تزاید یا تنازل نمی‌داند و صراحتا اعلام می‌دارد توقع برخی مسئولان دستگاه‌های اجرایی در تنظیم این گزارش به صورت «لایحه تفریع بودجه» مانند سایر لوایح تنظیمی دولت مبتنی بر قوانین منسوخ قبل از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی بوده است که درحال‌حاضر اعتباری ندارند. بدیهی است دافعیات، توضیحات و دلایل توجیهی هریک از مسئولان ذی‌دخل در شکل‌گیری این انحرافات بودجه‌ای یا ناکارآمدی آنان در تحقق‌یافتن اهداف مقنن در مرحله طرح موضوع در دادسرای دیوان محاسبات با هیئت‌های مستشاری و محکمه تجدیدنظر قابل استماع است.»

این در حالی است که چندی پیش نمایندگان مجلس

و در صدر آن علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای

اسلامی، قرائت این گزارش در صحن علنی مجلس را

حق قانونی این نهاد خوانده و هماهنگی با دولت را

در نگارش این گزارش، موضوعی جدای این موضوع

اصلی بیان کردند.

تحقیق وتفحص از ثبت سفارش و واردات خودرو کلید خورد

● سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس از کلیدخوردن تحقیق وتفحص از ثبت سفارش، تعرفه و واردات خودرو خبر داد. به گزارش خانه ملت، اسدالله قره‌خانی از کلیدخوردن تحقیق وتفحص از ثبت سفارش، تعرفه و واردات خودرو خبر داد و گفت: نمایندگان مجلس با توجه به اتفاقات رخ‌داده در بحث واردات خودرو در ماه‌های گذشته تصمیم گرفتند که موضوع تحقیق وتفحص از واردات خودرو را انجام دهند. سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس افزود: موضوع ثبت سفارش، تعرفه‌ها، واردات و محدودکردن آن برای نمایندگی‌ها زمانی که کنار یکدیگر سنجیده می‌شود، یک نکته را در اذهان ایجاد می‌کند که از روزی که این سیاست اعمال شده، هرروزه با یک شیب تند، خودروهای وارداتی افزایش قیمت می‌یابند. وی ادامه داد: ای‌کاش این افزایش قیمت به جیب دولت می‌رفت و یک‌باره اعلام می‌کردند که از فردا تعرفه‌ها به این میزان است تا یک عده سوءاستفاده نکنند و رانت برای یک عده خاص ایجاد نشود، اما این موضوع به صورت تدریجی و در یک پروسه زمانی اعمال شد و این پول به جیب دولت نرفت.